



شهید دکتر عبدالحمید مینوچهر

تاریخ و محل تولد: ۱۳۴۱.۰۳.۰۶، تهران

تاریخ و محل شهادت: ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ ( ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵)، تهران؛ در سلسله حملات تروریستی رژیم صهیونیستی

آرامگاه: تهران، امام زاده صالح، جوار شهدای گمنام

مرتبه علمی: استاد تمام دانشکده مهندسی هسته ای

حوزه تخصصی: فیزیک هسته ای، مهندسی راکتور، مهندسی سوخت هسته ای

سمت‌ها: عضو هیأت علمی و رئیس دانشکده مهندسی هسته ای دانشگاه شهید بهشتی (ره) ، سر دبیر فصلنامه فناوری و انرژی هسته ای نیز بود.

نقش کلیدی: او نقش کلیدی در گسترش برنامه های تحقیقاتی و آموزشی برنامه صلح آمیز هسته ای در کشورمان داشت.

تحصیلات:

کارشناسی: رشته مهندسی شیمی از دانشگاه امیر کبیر سال ۱۳۶۶

کارشناسی ارشد: رشته مهندسی هسته ای از دانشگاه شریف سال ۱۳۷۰

دکتری: دکترای مهندسی هسته ای از دانشگاه مسکو و از معدود کسانی بود که در ایران دکترای راکتور داشت

دوره های تکمیلی: گرایش تخصصی او راکتور بود و همچنین در حوزه های شبیه سازی هسته ای و طراحی سوخت های پیشرفته هسته ای فعال بود.



## فعالیت‌های پژوهشی و آثار علمی

تعداد مقالات نمایه شده: ۱۲۳

کل استنادات: ۱۶۲۴

۲۲:H-Index

- ارزیابی ناپیوستگی‌های غلاف هسته ای ۱۳۹۵

- بررسی اثرات نانو ذرات سیلیکون کربید بر خواص مکانیکی و گرمایی رزین اپوکسی آرالدایت ۱۳۹۸

- تعیین وابستگی ضریب جداسازی سانترفیوژ گازی به برخی از پارامترهای اصلی ۱۳۹۰

- پژوهش‌های گسترده‌ای در زمینه افزایش بهره‌وری و ایمنی نیروگاه‌های هسته‌ای انجام داده بود.

## دستاوردها

- بهبود تحقیق و توسعه مربوط به فناوری‌های راکتور هسته‌ای برای افزایش کارایی و ایمنی

- پیشبرد توانایی‌ها در چرخه سوخت هسته‌ای سرزمینمان ایران، به ویژه در زمینه‌های غنی سازی و تولید سوخت

- مشارکت در طرح‌های تحقیقاتی دانشگاهی و علمی تحت نظارت سازمان انرژی اتمی ایران و نهادهای مرتبط

- مشاوره و آموزش دانشمندان و مهندسان هسته ای آینده ایران و تضمین انتقال پایدار دانش

- کمک به اهداف کشورمان برای انرژی هسته‌ای صلح آمیز از طریق حمایت از آموزش علوم هسته‌ای و تحقیقات کاربردی

## نمایه:

شهید دکتر عبدالحمید مینوچهر ستون استوار فناوری هسته‌ای ایران بود که پیوند ناگسستنی میان « پیشرفت علمی » و

« استقلال ملی » را در عمل به نمایش گذاشت. این دانشمند فرزانه از آزمایشگاه‌های هسته‌ای تا مراکز راهبردی انرژی اتمی، مشعل دانش متعهد را در تاریک‌ترین توطئه‌های استکبار جهانی فروزان نگاه داشت.

او نه تنها به عنوان استادی ممتاز در مهندسی راکتورها، که در قامت سردار علمی میدان فناوری‌های راهبردی، چهره‌ای بی بدیل بود.

تلاش‌های او از طراحی سیستم‌های پیشرفته غنی سازی تا تدوین استانداردهای ایمنی نیروگاه‌های هسته‌ای، همواره بر یک اصل استوار بود: « هسته‌ای ترین دانش را باید در خدمت صلح آمیزترین اهداف به کار گرفت. »

امروز هر ذره اورانیوم غنی شده، هر راکتور تحقیقاتی و هر دستاورد هسته‌ای صلح آمیز ایران، گواه زنده بر صحت این اندیشه است.



یاد این شهید بزرگوار گرچه در دل جامعه علمی سنگینی می کند، اما خون پاکش در رگ های صنعت هسته ای کشور جاری است.  
همانگونه که خود معتقد بود که پیشرفت هسته ای ما، برگ زرین مقاومت علمی امت اسلامی است.

